

ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
> Μ Ο Υ Σ Ε Ι Ο
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

«Ο Θόδωρος Αγγελόπουλος με τα μάτια των νέων»

Ταινιοθήκη της Ελλάδος

Ιερά Οδός 48 & Μεγ. Αλεξάνδρου 134-136 / Μετρό Κεραμεικός

23 έως 29 Ιανουαρίου 2014

Η Ταινιοθήκη της Ελλάδος παρουσιάζει **ολόκληρο το έργο του Θόδωρου Αγγελόπουλου από τις 23 έως τις 29 Ιανουαρίου 2014 και καλεί το κοινό να δει το έργο του κορυφαίου Έλληνα δημιουργού μέσα από τα μάτια των νέων.**

Τις ταινίες του Θόδωρου Αγγελόπουλου θα προλογίσουν **μουσικοί και νέοι σκηνοθέτες, καθώς και φοιτητές και σπουδαστές** από τις ακόλουθες σχολές: **Τμήμα Ε.Μ.Μ.Ε. και Τμήμα Θεατρικών Σπουδών του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, Σχολή Σταυράκου, ΙΕΚ ΑΚΜΗ, New York College κ.ά.**

Τι έχει να πει για το *Τοπίο στην Ομίχλη* ο **Αλέξης Καλοφωλιάς** από τους *Last Drive*; Πώς θα προσεγγίσει *Το μετέωρο βήμα του πελαργού* η **Ελίνα Ψύκου**; Πώς ήταν η εμπειρία να βλέπει Αγγελόπουλο στο Λονδίνο τη δεκαετία του '90 για τον **Γιάννη Σακαρίδη** και τι έχει να πει για την *Σκόνη του χρόνου*; Γιατί είναι σημαντικοί *Οι κυνηγοί* για τον **Γιώργο Ζώη**; Τι σημαίνει η *Αναπαράσταση* για την **Εύα Στεφανή** και τι *Το βλέμμα του Οδυσσέα* για τον **Κωστή Ζουλιάτη**;

Θα προβληθεί ολόκληρη η φιλμογραφία του Θόδωρου Αγγελόπουλου και **σε πρώτη προβολή στην Ελλάδα οι τρεις μικρού μήκους ταινίες** του δημιουργού, *Lumière et compagnie: Ulysse / Lumière et compagnie: Οδυσσέας* (1995, 52''), *Chacun son cinéma: trois minutes / Ο καθένας και το σινεμά του: τρία λεπτά* (2007, 3' 12''), *Céu inferior | Sous-ciel | Sky below* (2011, 5' 50'').

Είσοδος € 5 ανά προβολή ταινίας, €10 ενιαία κάρτα εισόδου σε όλες τις προβολές για φοιτητές, ανέργους και νέους 18 έως 26 ετών.

Πρόσκληση σε ανοιχτή συζήτηση

Τετάρτη 29 Ιανουαρίου

Την τελευταία ημέρα των προβολών, η Ταινιοθήκη της Ελλάδος καλεί το κοινό, τους ομιλητές και όσους βρέθηκαν στην Ταινιοθήκη αυτές τις μέρες σε μια **ανοιχτή συζήτηση-έκπληξη** για να μιλήσουν για το έργο του Θόδωρου Αγγελόπουλου.

Την συζήτηση θα συντονίσει ο σκηνοθέτης **Θάνος Αναστόπουλος**.

Όλες οι ταινίες του αφιερώματος

«Η δραστική καινοτομία της σύλληψης του Θόδωρου Αγγελόπουλου είναι να συνδέσει την Ιστορία ως διαδικασία και ως ανακατασκευή με μια θεωρία ανάμνησης, δηλαδή μια ακούσια μνήμη».

Sylvie Rollet

Καθηγήτρια Κινηματογραφικών Σπουδών στο Πανεπιστήμιο Sorbonne Nouvelle
Paris III (Παρίσι)

(Μετάφραση: Πιέτρο Ραντίν)

Η εκπομπή

Μυθοπλασία, Ελλάδα, 1968, 23', A/M

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Θόδωρος Αγγελόπουλος | Φωτογραφία: Γιώργος Αρβανίτης |
Μοντάζ: Γιώργος Τριανταφύλλου | Ηθοποιοί: Θόδωρος Κατσαδράμης, Λίνα
Τριανταφύλλου, Νίκος Μαστοράκης, Μίρκα Καλατζοπούλου | Παραγωγή: Θόδωρος
Αγγελόπουλος

Διακρίσεις:

Βραβείο κριτικών στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης

Το μικρό μήκους φιλμ αποδίδει την εκμετάλλευση των μικροαστικών ονείρων από μια ομάδα επαγγελματιών του ραδιοφώνου, σε μια Ελλάδα που θαυμάζει πλέον

στην καθημερινότητά της ένα επαρχιακό κακέκτυπο του χολιγουντιανού σταρ σύστεμ. Στην ταινία, μια ομάδα δημοσιογράφων επιλέγει μετά από έρευνα τον «ιδανικό άντρα» στο πρόσωπο ενός μικροαστού. Του υπόσχονται ότι θα περάσει μια νύχτα με μια γνωστή ηθοποιό. Μετά από ώρες αναμονής στο χώρο που του υποδείχθηκε αντί για την ηθοποιό εμφανίζονται οι δημοσιογράφοι της έρευνας και τον καλούν να διαβάσει ένα κείμενο όπου καταγράφεται η υποτιθέμενη εντυπωσιακή συνάντησή του με αυτήν. Η κενότητα και η χειραγώγηση αποκαλύπτονται μέσα από τους ταχείς ρυθμούς της κινηματογραφικής αφήγησης και την πικρή σάτιρα μιας κοινωνίας που υιοθετεί το κενό για ιδανικό της ζωής της.

Αναπαράσταση

Μυθοπλασία, Ελλάδα, 1970, 110', A/M

Σκηνοθεσία: Θόδωρος Αγγελόπουλος | Σενάριο: Θόδωρος Αγγελόπουλος (συνεργασία στο σενάριο, Στρατής Καρράς, Θανάσης Βαλτινός) | Φωτογραφία: Γιώργος Αρβανίτης | Μοντάζ: Τάκης Δαυλόπουλος | Ηθοποιοί: Τούλα Σταθοπούλου, Γιάννης Τότσικας, Θάνος Γραμμένος, Πέτρος Χιδάς | Παραγωγή: Γιώργος Σαμιώτης

Διακρίσεις:

1970: Βραβείο Καλύτερης Ταινίας, Σκηνοθεσίας, Φωτογραφίας, Α' Γυναικείου Ρόλου (Τούλα Σταθοπούλου) & Βραβείο Κριτικών στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης

1971: Βραβείο Georges Sadoul, Καλύτερη Ταινία της χρονιάς στη Γαλλία, Βραβείο Καλύτερης Ξένης Ταινίας στο Φεστιβάλ της Ιέρ (Γαλλία), Ειδική Μνεία της Διεθνούς Ένωσης Κριτικών Κινηματογράφου (FIPRESCI) στο Forum του Φεστιβάλ Βερολίνου

Στην ταινία προσεγγίζεται η σπαραγμένη μετεμφυλιακή κοινωνία της μετανάστευσης και της ερημωμένης υπαίθρου. Το σκληρό και ανελέητο τοπίο της Τυμφαίας στην Ήπειρο αποτελεί το φόντο μιας κοινωνίας κάτω από την πολιτική καταπίεση των χρόνων μετά τον Εμφύλιο στην στιγμή της κορύφωσής της: στην δικτατορία των συνταγματαρχών. Η υπόθεση είναι απλή και στηρίζεται σε ένα πραγματικό γεγονός: μια γυναίκα, μητέρα δυο παιδιών, σκοτώνει με την βοήθεια του εραστή της τον άντρα της που επιστρέφει από εργάτης στην Γερμανία. Η αποκάλυψη της δολοφονίας ακολουθείται από την προσπάθεια των ανακριτικών αρχών, δημοσιογράφων και του κοινωνικού περίγυρου να ανακαλύψει τον δράστη, κάνοντας αναπαράσταση του φόνου. Ο σκηνοθέτης ανατέμνει σχεδόν χειρουργικά τους χαρακτήρες, το τοπίο, την κοινωνία. Δεν τον ενδιαφέρει η πρόκληση συναισθημάτων υπέρ του ενός ή του άλλου ή η κατανόηση των λόγων που οδήγησαν τους εραστές στον φόνο. Επιτυγχάνει να αποδώσει με λιτά μέσα την ατμόσφαιρα των εντάσεων, του φόβου, της αγωνίας μιας κοινωνίας που έχει χάσει την κοινωνικότητά της και την πολιτική της διάσταση. Το χωριό όπου γίνεται το φονικό είναι η χαρακτηριστική έκφραση της Ελλάδας εκείνης της περιόδου και οι ήρωές του είναι ρεαλιστικές φιγούρες της. Βιώνουν το αδιέξοδο και εξεγείρονται με

τον πρωτόγονο δολοφονικό τους τρόπο. Ταινία-ορόσημο στη διαμόρφωση του Νέου Ελληνικού Κινηματογράφου.

Μέρες του '36

Μυθοπλασία, Ελλάδα, 1972, 110', Έγχρωμη

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Θόδωρος Αγγελόπουλος | Φωτογραφία: Γιώργος Αρβανίτης | Μοντάζ: Βασίλης Σπυρόπουλος | Μουσική επιμέλεια: Γιώργος Παπαστεφάνου | Ηθοποιοί: Κώστας Παύλου, Πέτρος Μάρκαρης, Χρήστος Καλαβρούζος, Πέτρος Ζαρκάδης | Παραγωγή: Γιώργος Παπαλιός

Διακρίσεις:

1972: Βραβείο Σκηνοθεσίας, Φωτογραφίας στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, Βραβείο της Διεθνούς Ένωσης Κριτικών Κινηματογράφου (FIPRESCI) στο Forum του Φεστιβάλ Βερολίνου

Η ταινία, γυρισμένη κατά την περίοδο της δικτατορίας του 1967, διερευνά τους πολιτικούς μηχανισμούς που οδήγησαν στην καταπίεση και τους διωγμούς του φασιστικού καθεστώτος της δικτατορίας του Μεταξά, το 1936. Ο σκηνοθέτης χρησιμοποίησε κάθε αφηγηματικό και στυλιστικό εύρημα για να αναπαραστήσει τον φόβο και τον τρόμο μιας ανελεύθερης κοινωνίας. Μετά την δολοφονία ενός συνδικαλιστή οι υποψίες κατευθύνονται προς έναν πρώην συνεργάτη της αστυνομίας που έχει πέσει σε δυσμένεια. Αντιδρά κρατώντας όμηρο έναν πολιτικό της Δεξιάς, αλλά η αστυνομία και το πολιτικό κατεστημένο κάτω από απόλυτη μυστικότητα τον δολοφονεί. Η ατμόσφαιρα της ταινίας αποδίδει το κλειστοφοβικό και ζοφερό κλίμα των πολιτικών μηχανοραφιών. Τα χρώματα του εξωτερικού χώρου φωτεινά και διαυγή έρχονται σε αντίστιξη με εκείνα του παρασκήνιου. Η χρήση της μουσικής ειρωνική και απόμακρη. Ο θεατής αντιλαμβάνεται καθαρά «αυτό που δεν λέγεται» ανοιχτά, αλλά πίσω από τις κλειστές πόρτες: τον ρόλο των παρακρατικών και των κρατικών κατασταλτικών μηχανισμών, τον ρόλο των ξένων δυνάμεων στην προετοιμασία και στην επιβολή της δικτατορίας του Μεταξά. Συνειρμικά αναγνωρίζει το καθεστώς της δικτατορίας κάτω από το οποίο ζει. Μια ταινία όπου «η δικτατορία είναι εγγεγραμμένη στον ίδιο τον καμβά της», σύμφωνα με τον Αγγελόπουλο.

Ο Θίασος

Μυθοπλασία, Ελλάδα, 1974-75, 230', Έγχρωμη

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Θόδωρος Αγγελόπουλος | Φωτογραφία: Γιώργος Αρβανίτης | Μοντάζ: Τάκης Δαυλόπουλος, Γιώργος Τριανταφύλλου | Μουσική: Λουκιανός Κηλαηδόνης | Ηθοποιοί: Εύα Κοταμανίδου, Αλίκη Γεωργούλη, Στράτος Παχής, Μαρία Βασιλείου, Βαγγέλης Καζάν | Παραγωγή: Γιώργος Παπαλιός

Διακρίσεις:

1975: Βραβείο της Διεθνούς Ένωσης Κριτικών Κινηματογράφου (FIPRESCI) στο Φεστιβάλ Καννών. Βραβείο Καλύτερης Ταινίας, Σκηνοθεσίας, Σεναρίου, Ά Ανδρικού Ρόλου (Βαγγέλης Καζάν), Ά Γυναικείου Ρόλου (Εύα Κοταμανίδου), Βραβείο Πανελλήνιας Ένωσης Κριτικών Κινηματογράφου (ΠΕΚΚ) στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Ειδικό Βραβείο στο Φεστιβάλ της Ταορμίνα. Βραβείο Interfilm στο Forum του Φεστιβάλ Βερολίνου. Βραβείο Sutherland – British Film Institute. Βραβείο «Age d’ Or» / Καλύτερη Ταινία της χρονιάς – Βρυξέλλες.

1976: Βραβείο Φιγκουέιρα ντα Φος – Πορτογαλία.

1979: Μέγα Βραβείο των Τεχνών, Βραβείο Καλύτερης ταινίας της χρονιάς – Ιαπωνία.

1979: Καλύτερη Ταινία της Δεκαετίας 1971-1980 – Ένωση Κριτικών Κινηματογράφου της Ιταλίας.

1979: 44^η Καλύτερη Ταινία στην Ιστορία του Παγκόσμιου Κινηματογράφου – Διεθνής Ένωση Κριτικών Κινηματογράφου (FIPRESCI).

Πρώτη ταινία της τριλογίας της Ιστορίας. Ο σκηνοθέτης με επίκεντρο έναν περιοδεύοντα θίασο, που παρουσιάζει το κωμειδύλλιο του Περεσιάδη «Γκόλφω», αναπλάθει την πολιτική ιστορία της Ελλάδας από το 1939 ως το 1952. Η μνήμη είναι παρούσα στο έργο σε όλες τις μορφές της (πολιτιστική, πολιτική, συλλογική, υποκειμενική). Οι χρονικές αναστροφές και ανατροπές του αφηγηματικού χρόνου οδηγούν τον θεατή στο να στοχαστεί και να κρίνει τα ιστορικά γεγονότα. Η δικτατορία του Μεταξά, ο Β΄ παγκόσμιος πόλεμος, ο εμφύλιος και η μετεμφυλιακή Ελλάδα, αλλά και ο απόηχος της Μικρασιατικής καταστροφής αποδίδονται μέσα από την συμμετοχή των μελών του θιάσου στα γεγονότα. Οι σχέσεις μεταξύ τους παραπέμπουν στον θεματικό πυρήνα του τραγικού μύθου των Ατρείδων. Ο πατέρας, μικρασιάτης πρόσφυγας, εκτελείται από τους Γερμανούς μετά από την προδοτική καταγγελία του εραστή της μητέρας. Ο γιος, ο Ορέστης, αντάρτης του ΕΛΑΣ, με την συνεργασία της αδελφής του, θα σκοτώσει την μητέρα του και τον εραστή της. Ο ίδιος εκτελείται κατά την διάρκεια των εκκαθαρίσεων που ακολούθησαν την ήττα της Αριστεράς, κατά τον Εμφύλιο. Το κεντρικό πρόσωπο της ιστορίας είναι η μεγάλη αδελφή, εκείνη που, κατά το σχήμα του μύθου, θα ήταν η Ηλέκτρα. Οι χαρακτήρες του έργου αντιπροσωπεύουν ιστορικές δυνάμεις, παράγοντες και καταλύτες που κινούν την ιστορία σε διαφορετικές κατευθύνσεις. Στο έργο συμπλέκονται ο μύθος, η ιστορία, η προσδοκία ενός «καινούριου κόσμου» μέσα την κριτική προσέγγιση της ιστορίας.

Οι κυνηγοί

Μυθοπλασία, Ελλάδα, 1977, 165', Έγχρωμη

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Θόδωρος Αγγελόπουλος | Φωτογραφία: Γιώργος Αρβανίτης | Μοντάζ: Γιώργος Τριανταφύλλου | Μουσική & Μουσική επιμέλεια: Λουκιανός Κηλαηδόνης | Ηθοποιοί: Μαίρη Χρονοπούλου, Εύα Κοταμανίδου, Αλίκη Γεωργούλη, Βαγγέλης Καζάν, Μπέττυ Βαλάση, Γιώργος Δάνης | Παραγωγή: Θόδωρος Αγγελόπουλος | Συμπαράγωγή: INA, ZDF

Διακρίσεις:

1977: Χρυσό Χιούγκο Καλύτερης Ταινίας στο Φεστιβάλ του Σικάγου. Βραβείο Καλύτερης ταινίας της χρονιάς από την Ένωση Τούρκων Κριτικών Κινηματογράφου. Επίσημη Συμμετοχή στο Φεστιβάλ Καννών.

Η ταινία με αφορμή το παρόν (1977) ανατρέχει στο παρελθόν φτάνοντας στο τέλος του εμφυλίου το 1949 και διερευνά την φύση του ελληνικού κράτους ως ένα πολύπλοκο σύνολο μηχανισμών για τον έλεγχο, την πολιτική καταπίεση και την επιτήρηση της κοινωνίας. Η ιστορία ξεκινά την παραμονή της Πρωτοχρονιάς του 1977. μια ομάδα κυνηγών βρίσκει, στην περιοχή κοντά στην λίμνη των Ιωαννίνων μέσα στο πυκνό χιόνι, το πτώμα ενός αντάρτη του Εμφυλίου. Το αίμα τρέχει ακόμα φρέσκο απ' την πληγή του, παρ' όλο που έχουν περάσει κοντά τριάντα χρόνια. Οι κυνηγοί, όλοι εκπρόσωποι της αστικής τάξης -πολιτικής, στρατιωτικής και οικονομικής (μαζί τους κι ένας «ανανήψας αριστερός»)- μεταφέρουν το πτώμα στο ξενοδοχείο τους, όπου και θα περάσουν μια νύχτα Πρωτοχρονιάς γεμάτη απ' τα φαντάσματα της ιστορικής τους συνείδησης και τον φόβο του παρελθόντος. Μπροστά σ' ένα παράξενο «δικαστήριο» της Ιστορίας, που διαδραματίζεται στη σάλα χορού του ξενοδοχείου, οι καταθέσεις τους ανασταίνουν τους προσωπικούς και συλλογικούς εφιάλτες τους. Όλοι τους συμμετείχαν, με τον δικό τους τρόπο ο καθένας, στην πολιτική και κοινωνική εξαθλίωση της μεταπολεμικής Ελλάδας. Το πτώμα του αντάρτη ξαναθάβεται και οι κυνηγοί θα συνεχίσουν της πορεία τους, δηλαδή θα συνεχίσουν να κυβερνούν με τον ίδιο τρόπο τον τόπο.

Ο Μεγαλέξαντρος

Μυθοπλασία, Ελλάδα-Ιταλία, 1980, 210', Έγχρωμη

Σκηνοθεσία: Θόδωρος Αγγελόπουλος | Σενάριο: Θόδωρος Αγγελόπουλος (συνεργασία στο σενάριο Πέτρος Μάρκαρης) | Φωτογραφία: Γιώργος Αρβανίτης |

Μοντάζ: Γιώργος Τριανταφύλλου | Μουσική: Χριστόδουλος Χάλαρης | Ηθοποιοί: Omero Antonutti, Εύα Κοταμανίδου, Μιχάλης Γιαννάτος, Γρηγόρης Ευαγγελάτος, Χριστόφορος Κ. Νέζερ | Παραγωγή: Θόδωρος Αγγελόπουλος | Συμπααραγωγή: Theo Angelopoulos Film Productions, EKK, RAI, ZDF

Διακρίσεις:

1980: Χρυσό Λιοντάρι, Βραβείο της Διεθνούς Ένωσης Κριτικών Κινηματογράφου (FIPRESCI), Βραβείο Cinema Nuovo στο Φεστιβάλ Βενετίας.

1980: Ά Βραβείο Καλύτερης Ταινίας Μεγάλου Μήκους, Φωτογραφίας, Σκηνογραφίας, Ηχοληψίας, Χρυσό Βραβείο, Βραβείο Καλύτερης Ταινίας Μεγάλου Μήκους της Πανελληνίας Ένωσης Κριτικών Κινηματογράφου (ΠΕΚΚ) στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Το έργο πραγματεύεται ένα από τα καίρια ζητήματα για τη φύση και την λειτουργία της εξουσίας της Αριστεράς: Πώς ένα απελευθερωτικό κοινωνικό όραμα είναι δυνατόν να μετατραπεί στο αντίθετό της, να γίνει δηλαδή τυραννία, μέσα από την ανάθεσή του σε ένα και μόνο πρόσωπο. Ο Μεγαλέξανδρος εκφράζει την ανάγκη του λαού να έχει μύθους, να αναθέσει σε έναν χαρισματικό ηγέτη την εκπλήρωση των προσδοκιών του. Ο ήρωας αναλαμβάνει τον ρόλο και στο τέλος θυσιάζει τους πάντες και τα πάντα στην εξουσία του. Η ιστορία ξεκινά την παραμονή της Πρωτοχρονιάς του 1900, δραπετεύει από τη φυλακή μια ομάδα ληστών με επικεφαλής τον Μεγαλέξανδρο, στον οποίο ο λαός βλέπει τον υπερασπιστή των δικαιωμάτων του. Πιάνουν ομήρους άγγλους αριστοκράτες και μαζί με αναρχικούς κινούνται προς το χωριό του αρχηγού τους, όπου έχει δημιουργηθεί ένα σύστημα διοίκησης με βάση την κοινοκτημοσύνη. Τα αιτήματα τους (αμνηστία και επιστροφή γαιών στους χωρικούς) προσκρούουν σε στρατιωτικά αγήματα που περικυκλώνουν το χωριό. Οι ισοροπίες στο χωριό κλονίζονται. Ο Αλέξανδρος δεν ανέχεται κανενός είδους διαφωνία και γρήγορα θα αρχίσει τις εκτελέσεις όσων αντιστέκονται. Αποδυναμωμένοι από τις εσωτερικές διαμάχες, οι χωρικοί χτυπιούνται απ' το στρατό. Οι αναρχικοί επιχειρούν να φύγουν, αλλά δολοφονούνται. Ο Αλέξανδρος εκτελεί τους ομήρους και οι στρατιώτες εξοντώνουν τους συντρόφους του, ενώ οι χωρικοί φονεύουν άγρια τον ίδιο. Μοναδικός επιζών είναι ο μικρός Αλέξανδρος, ο οποίος θα φυγαδευτεί στην πόλη σημαδεμένος από την ήττα και την γνώση της, θέτοντας εκ νέου ερωτήματα για την εξουσία και προσδοκώντας να βρει εκεί τις απαντήσεις. 1^ο χρυσό βραβείο στην ιστορία του Ελληνικού κινηματογράφου.

Αθήνα, επιστροφή στην Ακρόπολη*

Ντοκιμαντέρ, Ελλάδα, 1983, 43', Έγχρωμο

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Θόδωρος Αγγελόπουλος | Βασισμένη στην ποίηση του Γιώργου Σεφέρη και τη ζωγραφική του Γιάννη Τσαρούχη | Φωτογραφία: Γιώργος Αρβανίτης (πρόσθετα γυρίσματα, Ανδρέας Σινάνος) | Μοντάζ: Γιώργος Τριανταφύλλου | Μουσικά θέματα: Μάνος Χατζιδάκις, Μίκης Θεοδωράκης, Λουκιανός Κηλαηδόνης, Διονύσης Σαββόπουλος | Με τους: Κώστας Μελεούνης, Γιώργος Αλεξίου, Γιώργος Χατζηϊωάννου, Νίκη Μυριδάκη | Παραγωγή: Θόδωρος Αγγελόπουλος για την ΕΡΤ και την Trans World Film

*Ο αρχικός τίτλος της ταινίας είναι *Αθήνα ή τρεις επισκέψεις στην Ακρόπολη*, ωστόσο έγινε γνωστή και κυκλοφόρησε με τον τίτλο *Αθήνα, επιστροφή στην Ακρόπολη*.

Η ταινία πραγματοποιήθηκε με αφορμή την ανακήρυξη της Αθήνας ως πολιτιστικής πρωτεύουσας της Ευρώπης (1985) και αποτελεί μια βαθιά προσωπική ματιά του σκηνοθέτη για την πόλη που γεννήθηκε και μεγάλωσε, καθώς και για την ιστορική της σημασία στο παρελθόν και σήμερα. Η Αθήνα, εκτός από ένα πολιτιστικό ντοκιμαντέρ, είναι ένα ευαίσθητο βλέμμα στον πολιτισμό, στην τέχνη και στην ιστορία μιας πόλης που σημάδεψε τον παγκόσμιο πολιτισμό.

Ταξίδι στα Κύθηρα

Μυθοπλασία, Ελλάδα, 1984, 137, Έγχρωμη

Σκηνοθεσία: Θόδωρος Αγγελόπουλος | Σενάριο: Θόδωρος Αγγελόπουλος (Συνεργασία στο σενάριο Θανάσης Βαλτινός) | Φωτογραφία: Γιώργος Αρβανίτης | Μοντάζ: Γιώργος Τριανταφύλλου | Μουσική: Ελένη Καραϊνδρου | Ηθοποιοί: Μάνος Κατράκης, Μαίρη Χρονοπούλου, Διονύσης Παπαγιαννόπουλος, Δώρα Βολανάκη, Giulio Brogi | Παραγωγή: Θόδωρος Αγγελόπουλος | Συμπααραγωγή: Theo Angelopoulos Film Productions, EKK, ZDF, Channel 4, RAI, EPT-1

Πρώτη ελληνική ταινία που βραβεύεται με Βραβείο Σεναρίου στο Φεστιβάλ των Καννών.

Διακρίσεις:

1984: Επίσημη Συμμετοχή στο Φεστιβάλ Καννών. Βραβείο Σεναρίου και Βραβείο FIPRESCI στο Φεστιβάλ Καννών.

1984: Κρατικό Βραβείο Καλύτερης ταινίας, Σεναρίου, Ά Ανδρικού Ρόλου (Μάνος Κατράκης), Ά Γυναικείου Ρόλου (Ντόρα Βολανάκη), Σκηνογραφίας, Βραβείο Κριτικών στο Φεστιβάλ Ρίο ντε Τζανέιρο.

Πρώτη ταινία της τριλογίας της Σιωπής –εδώ σιωπά η ιστορία. Η ταινία πραγματεύεται τον τόπο και τον τρόπο επιστροφής του ξεριζωμένου ανθρώπου που αναζητά την ταυτότητα και τις προοπτικές του, που εξακολουθεί να πιστεύει στην Ουτοπία και να διερωτάται γι' αυτήν. Ένας πολιτικός πρόσφυγας στη Σοβιετική Ένωση, ο Σπύρος, επιστρέφει γέρος πια στην πατρίδα του μετά από πολλά χρόνια εξορίας. Η επιστροφή είναι δύσκολη. Τα παιδιά του είναι άγνωστα σε αυτόν, ακόμα και η γυναίκα του, που τον περιμένει πιστά τόσα χρόνια, μοιάζει ξένη. Στον τόπο του έρχεται αντιμέτωπος με τις μνήμες του, τους αντίπαλους και τους φίλους, τους νεκρούς και τους ζωντανούς, τις προσδοκίες και τις ματαιώσεις τους. Το παρελθόν εισβάλλει στο παρόν που μοιάζει αταίριαστο με όσα περίμενε ή φανταζόταν να δει. Ο εξόριστος μαχητής που γυρίζει είναι και πάλι ξένος, και πάλι πρόσφυγας. Οι συμπατριώτες του ετοιμάζονται να πουλήσουν τη γη τους, ενώ ο παλιός του αντίπαλος στον Εμφύλιο του φωνάζει: «Είσαι ένα απολίθωμα πια, δεν υπάρχουν.» Οι παλιές ηρωικές περγαμηνές μπορεί να συγκινούν ακόμη, αλλά δεν συνεπαίρνουν. Ο Σπύρος εξορίζεται ξανά στα διεθνή ύδατα, ακολουθούμενος από τη γυναίκα του, ενώ ο γιός του, ο Αλέξανδρος, η επόμενη γενιά, είναι πρόσφυγας στη δική του ζωή, προετοιμάζοντας μια ταινία για τους πολιτικούς πρόσφυγες. Μια ταινία που *«σε καλεί σε μια κάθοδο στον Άδη της Ελληνικής Ιστορίας, όπου βρίσκονται ενταφιασμένα όλα τα Έλληνικά ιδανικά»*, σύμφωνα με τον Βασίλη Ραφαηλίδη.

Ο Μελισσοκόμος

Μυθοπλασία, Ελλάδα, 1986, 120', Έγχρωμη

Σκηνοθεσία: Θόδωρος Αγγελόπουλος | Σενάριο: Θόδωρος Αγγελόπουλος, Δημήτρης Νόλλας (Συνεργασία στο σενάριο Tonino Guerra) | Φωτογραφία: Γιώργος Αρβανίτης | Μοντάζ: Τάκης Γιαννόπουλος | Μουσική: Ελένη Καραϊνδρου | Ηθοποιοί: Marcello Mastroianni, Νάντια Μουρούζη, Serge Reggiani, Τζένη Ρουσσέα, Ντίνος Ηλιόπουλος, | Παραγωγή: Θόδωρος Αγγελόπουλος | Συμπααραγωγή: Theo Angelopoulos Film Productions, EKK, MK2 Marin Karmitz με τη συμμετοχή του ΥΠΠΟ Γαλλίας, EPT-1, RAI3, ICC

Διακρίσεις:

1986: Επίσημη Συμμετοχή στο Φεστιβάλ Βενετίας.

Δεύτερη ταινία της τριλογίας της Σιωπής –εδώ σιωπά η αγάπη. Το έργο πραγματεύεται την υπαρξιακή μοναξιά, την ιδεολογική απογοήτευση και την απώλεια των ψυχολογικών στηριγμάτων. Ο Σπύρος, δάσκαλος σε μια μικρή επαρχιακή πόλη όπου πέρασε όλη του τη ζωή, μετά το γάμο της κόρης του και την

αναχώρηση του γιου του που θα συνεχίσει τις σπουδές του στην Αθήνα, ξαναρχίζει κι αυτός το ταξίδι του, εγκαταλείποντας τη διδασκαλία, το σπίτι και τη γυναίκα του. Διασχίζει την χώρα με τις κυψέλες του, όπως έκαναν ανέκαθεν ο πατέρας του κι ο πατέρας τού πατέρα του, ακολουθώντας τον «δρόμο της Άνοιξης», το δρόμο των μελισσών. Η συνάντησή του με μια κοπέλα θα του ξαναζωντανέψει αναμνήσεις και τα χαμένα όνειρα της νιότης του. Απελπισμένος αυτοκτονεί αφήνοντας τον εαυτό του έρμαιο στο κεντρί των μελισσών ενώ χτυπάει με το χέρι του στο χώμα ένα παλιό κωδικοποιημένο μήνυμα από την φυλάκισή του μετά τον εμφύλιο πόλεμο. Ο Αγγελόπουλος είδε το έργο σαν μια απευθείας αναφορά στο «χαμένο ραντεβού με την ιστορία», σαν έναν τρόπο να μιλήσει για την «σιωπή της ιστορίας.» Το κωδικοποιημένο μήνυμα του Σπύρου στην τελευταία σκηνή της ταινίας έχει ως παραλήπτες εκείνους που θα συνδέσουν το παρελθόν με το μέλλον, δηλαδή θα συνδέσουν την ιστορία, θα επαναφέρουν την μνήμη.

Τοπίο στην ομίχλη

Μυθοπλασία, Ελλάδα, 1988, 125', Έγχρωμη

Σκηνοθεσία: Θόδωρος Αγγελόπουλος | Σενάριο: Θόδωρος Αγγελόπουλος (Συνεργασία στο σενάριο Tonino Guerra, Θανάσης Βαλτινός) | Φωτογραφία: Γιώργος Αρβανίτης | Μοντάζ: Γιάννης Τσιτσόπουλος | Μουσική: Ελένη Καραϊνδρου | Ηθοποιοί: Τάνια Παλαιολόγου, Μιχάλης Ζέκε, Στράτος Τζώρτζογλου, Δημήτρης Καμπερίδης | Παραγωγή: Θόδωρος Αγγελόπουλος | Συμπααραγωγή: Theo Angelopoulos Film Productions, Paradis Film (Paris), EKK, EPT-1, Basic Cinematografica (Roma)

Διακρίσεις:

1988: Αργυρό Λιοντάρι Καλύτερης Σκηνογραφίας στο Φεστιβάλ Βενετίας.

1989: Ευρωπαϊκό Βραβείο Felix, Χρυσό Χιούγκο Καλύτερου Σκηνοθέτη, Αργυρή Πλάκα Καλύτερης Φωτογραφίας στο Φεστιβάλ του Σικάγου

Τρίτη ταινία της τριλογίας της Σιωπής –εδώ σιωπά ο Θεός. Το έργο αποτελεί μια αλληγορία, στηριγμένη σε θρησκευτικά σύμβολα και μυθικές πηγές: ένα ταξίδι προς τις ρίζες αλλά και τον τελικό στόχο της ανθρωπότητας. Η ιστορία βασίζεται στην περιπλάνηση δυο παιδιών που αναζητούν τον πατέρα τους διασχίζοντας την Ελλάδα, προσδοκώντας να πάνε στην Γερμανία όπου, κατά δήλωση της μητέρας τους, δουλεύει ο πατέρας τους. Στους σταθμούς αυτού του ταξιδιού τα παιδιά γνωρίζουν την βία, την αγριότητα της σύγχρονης Ελλάδας, κυριολεκτικής και μεταφορικής. Συναντούν και τον Θίασο, της ομότιτλης ταινίας, που ξεπουλάει πια τα υπάρχοντά του αφού «οι καιροί έχουν αλλάξει». Ο νεαρός γιος της Χρυσόθεμης

του Θιάσου τα περιφέρει στον κόσμο των σκοτεινών ντίσκο και των εύκολων απολαύσεων, στην γοητεία της ταχύτητας. Τους αποκαλύπτει τα όριά του. Τα παιδιά συνεχίζουν το ταξίδι τους αντικρίζοντας ένα δέντρο στο τοπίο πίσω από την ομίχλη. Το τέλος είναι ανοικτό στις ερμηνείες: τα παιδιά ξεπερνούν τα συμβολικά όρια της Ομίχλης;

Το μετέωρο βήμα του πελαργού

Μυθοπλασία, Ελλάδα, 1991, 138', Έγχρωμη

Σκηνοθεσία: Θόδωρος Αγγελόπουλος | Σενάριο: Θόδωρος Αγγελόπουλος (Συνεργασία στο σενάριο Tonino Guerra, Δημήτρης Νόλλας) | Φωτογραφία: Γιώργος Αρβανίτης | Μοντάζ: Γιάννης Τσιτσόπουλος | Μουσική: Ελένη Καραϊνδρου | Ηθοποιοί: Marcello Mastroianni, Jeanne Moreau, Γρηγόρης Πατρικαρέας, Δώρα Χρυσικού, Ηλίας Λογοθέτης | Παραγωγή: Θόδωρος Αγγελόπουλος | Συμπαγωγή: ΕΚΚ, Arena Films, Vega Films, Erre Produzioni, με την υποστήριξη του Eurimages

Πρώτη ταινία της τριλογίας των συνόρων. Η ταινία αποτελεί μια σπουδή πάνω στο θέμα των συνόρων ως ορίων στην ζωή, στην τέχνη, στην πολιτική, στην ανθρώπινη επικοινωνία, στο καθετί. Παράλληλα αναζητούνται εκείνες οι «λέξεις – κλειδιά» που θα δώσουν πνοή σε ένα νέο συλλογικό όραμα, που καταπνίγεται από την κυριαρχία της αγοράς που οδηγεί την ιστορία στην σιωπή. Η υπόθεση του έργου έχει αφετηρία την εξαφάνιση ενός διανοούμενου πολιτικού μετά από μια συνεδρίαση στη Βουλή όπου εκφωνεί μάλλον μια ποιητική ανακοίνωση παρά έναν πολιτικό λόγο. Ένας δημοσιογράφος που κάνει ρεπορτάζ στην παραμεθόριο για τους εγκλωβισμένους στα σύνορα μετανάστες και πρόσφυγες διαφόρων εθνοτήτων, συναντά έναν άντρα του οποίου η εξωτερική του εμφάνιση ταιριάζει με τα χαρακτηριστικά του αγνοούμενου πολιτικού. Παρά τις έρευνές του και μια συνάντηση που καταφέρνει να οργανώσει ανάμεσα στον άγνωστο και τη Γαλλίδα γυναίκα του πολιτικού, η ταυτότητα του αγνώστου παραμένει μετέωρη. Με τον ίδιο τρόπο που όλα μετεωρίζονται σε μιαν αβέβαιη πραγματικότητα σ' αυτόν τον κατακερματισμένο κόσμο των συνόρων, πολιτικών, κοινωνικών και ψυχικών. 30 χρόνια μετά τη Νύχτα του Αντονιόνι ξανασυναντιούνται κινηματογραφικά ο Μαρτσέλλο Μαστρογιάννι και η Ζαν Μορό.

Το βλέμμα του Οδυσσέα

Μυθοπλασία, Ελλάδα, 1995, 176', Έγχρωμη

Σκηνοθεσία: Θόδωρος Αγγελόπουλος | Σενάριο: Θόδωρος Αγγελόπουλος (Συνεργασία στο σενάριο Tonino Guerra, Πέτρος Μάρκαρης) | Φωτογραφία: Γιώργος Αρβανίτης | Μοντάζ: Γιάννης Τσιτσόπουλος | Μουσική: Ελένη Καραϊνδρου |

Ηθοποιοί: Harvey Keitel, Maia Morgenstern, Erland Josephson, Θανάσης Βέγγος, Γιώργος Μιχαλακόπουλος | Παραγωγή: Θόδωρος Αγγελόπουλος | Συμπααραγωγή: Theo Angelopoulos Film Productions, EKK, Paradis Film (Paris), La Generale d' Images (Paris), La Sept Cinema με τη συμμετοχή του Canal +, Basic Cinematografica (Roma), Instituto Luce RAI σε συνεργασία με την Tele-München, Concorde Films, Channel 4, Herbert Kloider, με την υποστήριξη του Eurimages

Διακρίσεις:

1995: Μεγάλο Βραβείο της Επιτροπής στο Φεστιβάλ Καννών.

1995: Βραβείο της Διεθνούς Κριτικής στο Φεστιβάλ Καννών.

1995: Βραβείο των Κριτικών στα Ευρωπαϊκά Βραβεία Felix.

Το έργο αποτελεί ένα ταξίδι του βλέμματος στην ταραγμένη Βαλκανική του 20ού αιώνα. Ενός αιώνα που ξεκίνησε με όνειρα για την ιστορική «έφοδο στον ουρανό» και κατέληξε σε ερείπια, στο βίαιο ρήμαγμα ανθρώπινων ζωών, στον θάνατο ενός κόσμου. Ο Ελληνοαμερικανός σκηνοθέτης Α. επιστρέφει μετά από πολλά χρόνια στην πατρίδα για να παραστεί στην προβολή της τελευταίας του ταινίας που προκάλεσε τη βίαιη αντίδραση φανατικών θρησκευόμενων. Ο πραγματικός όμως λόγος της επιστροφής του είναι η αναζήτηση τριών κουτιών ανεμφάνιστου φιλμ των αδελφών Μανάκι, πιονιέρων του κινηματογράφου στα Βαλκάνια. Η απεγνωσμένη αναζήτηση του πρώτου κινηματογραφικού βλέμματος στα Βαλκάνια εκπληρώνει και την ανάγκη του σκηνοθέτη να βρει έναν καινούριο τρόπο για να ξαναδεί τον κόσμο. Η Οδύσσεια του Α. δεν είναι μια ομηρική Οδύσσεια. Όλα τα ομηρικά αντίστοιχα αποτελούν απλώς σχήματα και οχήματα για να ξεδιπλωθεί με νέους τρόπους *«η ανθρώπινη περιπέτεια, η περιπέτεια που ποτέ δεν τελειώνει»*.

Μια αιωνιότητα και μια μέρα

Μυθοπλασία, Ελλάδα, 1998, 130', Έγχρωμη

Σκηνοθεσία: Θόδωρος Αγγελόπουλος | Σενάριο: Θόδωρος Αγγελόπουλος (Συνεργασία στο σενάριο Tonino Guerra, Πέτρος Μάρκαρης) | Φωτογραφία: Γιώργος Αρβανίτης, Ανδρέας Σινάνος | Μοντάζ: Γιάννης Τσιτσόπουλος | Μουσική: Ελένη Καραϊνδρου | Ηθοποιοί: Bruno Ganz, Isabelle Renauld, Fabrizio Bentivoglio, Αχιλλέας Σκέβης | Παραγωγή: Θόδωρος Αγγελόπουλος | Συμπααραγωγή: EKK, Paradis Film (Paris), Intermedias S.A., La Sept Cinema, Canal +, Classic SRL, Instituto Luce, WDR&ARTE, ET-1, με την υποστήριξη του Eurimages

Πρώτη ελληνική ταινία που κερδίζει Χρυσό Φοίνικα στο Φεστιβάλ Καννών.

Διακρίσεις:

1998: Χρυσός Φοίνικας στο Φεστιβάλ Καννών.

1998: Βραβείο της Οικουμενικής Επιτροπής στο Φεστιβάλ Καννών. Βραβείο Σκηνοθεσίας, Σεναρίου, Β' Γυναικείου Ρόλου (Ελένη Γερασιμίδου), Σκηνογραφίας, Μουσικής, Ενδυματολογίας στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης.

Η ταινία αποτελεί μια σπουδή για το πώς ο χρόνος μιας μέρας μπορεί να αποτελέσει ταυτοχρόνως τη συστολή και τη διαστολή της αιωνιότητας. Η ιστορική, ερωτική, ποιητική, μουσική, προσωπική και γλωσσική μνήμη από τη μια και η ανάγκη επικοινωνίας από την άλλη σηματοδοτούν το θεματικό υπόβαθρο του έργου. Ο Αλέξανδρος, ένας διάσημος συγγραφέας, ξεκινά τη μέρα του με μια σειρά αποχαιρετισμών πριν μπει στο νοσοκομείο. Ο χρόνος που του απομένει ανήκει στις αναμνήσεις, στον απολογισμό της ζωής του γεμάτης από εντάσεις, χαμένες δυνατότητες και άστοχες κινήσεις. Μια τυχαία συνάντηση μ' ένα μικρό αγόρι, λαθρομετανάστη «παιδί των φαναριών», ανατρέπει τα πάντα. Ο Αλέξανδρος προσκολλάται σ' αυτό αναβάλλει την «αναχώρηση» και παρατείνει την «αιωνιότητα» κατά « μια μέρα». Διδάσκει αλλά και μαθαίνει από τον μικρό του φίλο συνειδητοποιώντας τα όρια και τους όρους της ζωής του. Με τις γνώσεις και τα συναισθήματα που αποκόμισαν κι οι δυο ξεκινούν το δικό τους ξεχωριστό ταξίδι.

Το λιβάδι που δακρύζει

Μυθοπλασία, Ελλάδα, 2004, 200', Έγχρωμη

Σκηνοθεσία: Θόδωρος Αγγελόπουλος | Σενάριο: Silvagni Giorgio, Θόδωρος Αγγελόπουλος, Tonino Guerra, Πέτρος Μάρκαρης | Φωτογραφία: Ανδρέας Σινάνος | Μοντάζ: Γιώργος Τριανταφύλλου | Μουσική: Ελένη Καραϊνδρου | Ηθοποιοί: Αλεξάνδρα Αϊδίνη, Νίκος Πουρσανίδης, Γιώργος Αρμένης, Βασίλης Κολοβός, Εύα Κοταμανίδου | Παραγωγή: Θόδωρος Αγγελόπουλος | Συμπααραγωγή: EKK, EPT A.E., Attika Art Productions, BAC Films SA, Intermedias SA, Arte France Cinema, Canal +, Classic SRL, Instituto Luce SpA, RAI Cinema, Network Movie Reinhold Elschot, Peter Nadermann, ZDF / ARTE Meinolf Zurhorst, με την υποστήριξη του Eurimages

Διακρίσεις:

2004: Βραβείο της Ευρωπαϊκής Ακαδημίας Κριτικών, Επίσημη συμμετοχή στο Φεστιβάλ Βερολίνου.

Αρχικά επρόκειτο να γίνει μια μεγάλη ταινία με τίτλο *Το τρίτο φτερό*. Το σενάριο ξεκινούσε στις αρχές του 20^{ου} αιώνα και τελείωνε στο τέλος του 20^{ου} αιώνα. Μια ταινία που δεν μπόρεσε να χρηματοδοτηθεί τότε και, για πρακτικούς λόγους, έπρεπε να γίνει τρεις ταινίες μιας τριλογίας, της οποίας *Το λιβάδι που δακρύζει* είναι η πρώτη.

Στην ταινία αυτή οι δρόμοι της εξορίας και της προσφυγιάς –κυριολεκτικής και μεταφορικής-ως μόνιμο χαρακτηριστικό της ιστορίας του 20ού αιώνα αποτυπώνονται στην ταινία με επίκεντρο την Ελλάδα της χρονικής περιόδου μεταξύ 1919 – 1949. Το θέμα αυτό απεικονίζεται με ελεγειακό τρόπο μέσα από τη ζωή μιας γυναίκας, της Ελένης. Είναι το θύμα και ο μάρτυρας των μεγάλων ιστορικών δραμάτων του ελληνισμού : του διωγμού των Ελλήνων από την Οδησό το 1919, της Μικρασιατικής προσφυγιάς του 1922, του ονείρου της Αμερικής, του Εμφύλιου ως προοιμίου της πολιτικής προσφυγιάς που ακολούθησε. Η ιστορία αναπλάθεται στις πιο λεπτές συναισθηματικές της αποχρώσεις όπως βιώνεται από την κεντρική ηρωίδα. Σαν τις σταγόνες ενός «λιβαδιού που δακρύζει» και μετατρέπονται σε ποτάμι καταστροφικό ή λυτρωτικό κυλούν οι προσωπικές και ιστορικές τραγωδίες, η δικτατορία του Μεταξά, οι πόλεμοι και οι αδελφοκτόνοι πόλεμοι, οι χωρισμοί και οι θάνατοι. Το μοιρολόι της Ελένης για το χαμό των δυο παιδιών της και η κραυγή της στο τέλος της ταινίας πάνω από το πτώμα του δεύτερου παιδιού της αποκαλύπτουν το βάθος των τραγικών συγκρούσεων των απλών ανθρώπων που τις υπέστησαν.

Η σκόνη του χρόνου

Μυθοπλασία, Ελλάδα, 2008, 125', Έγχρωμη

Σκηνοθεσία: Θόδωρος Αγγελόπουλος | Σενάριο: Θόδωρος Αγγελόπουλος, Tonino Guerra, Πέτρος Μάρκαρης | Φωτογραφία: Ανδρέας Σινάνος | Μοντάζ: Γιώργος Χελιδονίδης, Γιάννης Τσιτσόπουλος | Μουσική: Ελένη Καραϊνδρου | Ηθοποιοί: Willem Dafoe, Irene Jacob, Bruno Ganz, Michel Piccoli | Παραγωγή: Θόδωρος Αγγελόπουλος | Συμπαγωγή: EKK, EPT A.E., NOVA, με την υποστήριξη του ΥΠΠΟ Ελλάδας, Studio 217 ARS με την υποστήριξη του Υπουργείου Πολιτισμού και Κινηματογραφίας της Ρωσίας, Lichtmeer Film, Filmstiftung, Nordrhein-Westalen, Deutscher Sfilmforderfonds (DFFF), ARD Degeto, Classic SRL με την υποστήριξη των Περιφέρειας του Lazio, Fi.La.S Spa, Mi BAC-Ministero per I Beni e Le Attività Culturali, με την υποστήριξη του Eurimages

Δεύτερη ταινία της τριλογίας (που έμελλε να μην ολοκληρωθεί ποτέ). Η ταινία συνεχίζει την εξιστόρηση που ξεκίνησε στην προηγούμενη ταινία του αποτυπώνοντας το μακρύ και επίπονο ταξίδι στα μεγάλα γεγονότα των τελευταίων πενήντα χρόνων που σημάδεψαν τον 20ό αιώνα. Πυρήνας της είναι ο μεγάλος έρωτας, των πρωταγωνιστών του *Λιβαδιού που δακρύζει*, που άντεξε τους θυμούς της ιστορίας. Κεντρικό πρόσωπο η Ελένη, το πρόσωπο που συμπυκνώνει τον

απόλυτο έρωτα και την απόλυτη αφοσίωση. Ο Α., αμερικανός σκηνοθέτης ελληνικής καταγωγής γυρίζει μια ταινία ορμώμενος από την προσωπική του ζωή και την προσωπική και πολιτική περιπέτεια των γονιών του, της Ελένης και του Σπύρου. Στο πρόσωπο του Γιάκομπ, που έχασε τον μεγάλο του έρωτα, την Ελένη, και μαζί όλα όσα είχε ζήσει και ονειρευτεί, αναγνωρίζεται ο αποχαιρετισμός μιας γενιάς, αλλά και ταυτόχρονα ο χαιρετισμός-πρόσκληση στην καινούρια μέσα από την ιστορία της κόρης του Α, της μικρής Ελένης. Η ιστορία εξελίσσεται σε πραγματικούς αλλά ταυτόχρονα και συμβολικούς τόπους: Ιταλία, Γερμανία, Ρωσία, Καζακστάν, Καναδά, ΗΠΑ. Τόποι αγώνων, αγωνιών, έρωτα, αλλά και φρίκης. Ότι ακριβώς σημάδεψε την ιστορία του δεύτερου μισού του 20ού αιώνα. Τα πρόσωπα της ταινίας κινούνται ανάμεσα στην πραγματικότητα και στο όνειρο, ενώ η «σκόνη του χρόνου» συγχέει τις μνήμες. Ο Α. τις αναζητά στο παρελθόν και τις βιώνει στο παρόν. Σταθερό σημείο αναφοράς και σε αυτήν την ταινία είναι η αναζήτηση της «νέας εφόδου στον ουρανό», το άγγιγμα του «Τρίτου φτερού» του αγγέλου της Ουτοπίας.

ΣΕ ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΒΟΛΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Lumiere et compagnie: Ulysse / Lumiere et compagnie: Οδυσσέας

Μυθοπλασία, Γαλλία-Ελλάδα, 1995, 52", Α/Μ

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Θόδωρος Αγγελόπουλος | Χειρισμός της κάμερας: Sarah Moon | Ηθοποιοί: Νίκος Χαραλάμπους | Παραγωγή: Θόδωρος Αγγελόπουλος

Το *Lumiere et compagnie* είναι μια ταινία που πραγματοποιήθηκε μετά από πρωτοβουλία του Φεστιβάλ Καννών για τον εορτασμό των 100 χρόνων κινηματογράφου και στην οποία συμμετείχαν 41 σκηνοθέτες απ' όλο τον κόσμο. Καθένας τους έκανε μια μικρή ταινία χρησιμοποιώντας την «Cinématographe», την κάμερα που επινόησαν οι αδελφοί Λυμιέρ, και κάτω από συνθήκες παρόμοιες με αυτές του 1895. Οι ταινίες έπρεπε να ακολουθούν τρεις κανόνες: 1) Να μην έχουν διάρκεια μεγαλύτερη των 52 δευτέρων, 2) Να μην έχουν συγχρονισμένο ήχο, 3) Να γίνουν μέχρι τρεις λήψεις. Η ταινία του Αγγελόπουλου *Οδυσσέας* επιχειρεί την καταγραφή του βλέμματος του Οδυσσέα όταν έφτασε ναυαγός στο νησί των Φαιάκων. Ο Αγγελόπουλος φιλμογραφεί μια σκηνή από την *Οδύσσεια* του Ομήρου. Με μια κάρτα τίτλο, Ο Οδυσσέας συλλογίζεται: «Είμαι χαμένος. Σε ποια ξένη χώρα έχω φτάσει!». Ο Οδυσσέας έχει έρθει στην ξένη γη του κινηματογράφου.

Chacun son cinema: trois minutes / Ο καθένας και το σινεμά του: τρία λεπτά

Μυθοπλασία, Γαλλία-Ελλάδα, 2007, 3' 12''

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Θόδωρος Αγγελόπουλος | Φωτογραφία: Ανδρέας Σινάνος | Μοντάζ: Γιάννης Τσιτσόπουλος | Μουσική: Ελένη Καραϊνδρου | Ηθοποιοί: Jeanne Moreau | Παραγωγή: Eric Vassard

Μια ταινία ανθολογίας, ανάθεση από το Φεστιβάλ των Καννών με αφορμή την 60^η του επέτειο. Η ταινία απαρτίζεται από 34 μικρού μήκους ταινίες, διάρκειας τριών λεπτών η καθεμία, σκηνοθετημένες από 36 μεγάλους δημιουργούς. Μια συνάντηση ανάμεσα σε δυο ταινίες: μερικά καρτέ από τα σκάρτα του *Μελισσοκόμου* του Θόδωρου Αγγελόπουλου (1985) και ο μονόλογος του φινάλε από την ταινία *Η νύχτα* του Μικελάντζελο Αντονιόνι (1962). Μια συνάντηση ανάμεσα σε δυο ηθοποιούς: τη Ζαν Μορώ και τον Μαρτσέλο Μαστρογιάννι, στη μνήμη του οποίου είναι αφιερωμένη η ταινία.

Céu inferior | Sous-ciel | Sky below

Μυθοπλασία, Βραζιλία-Ελλάδα, 2011, 5' 50''

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Θόδωρος Αγγελόπουλος | Μουσική: André Abujamra | Παραγωγή: Mostra Internacional de Cinema de São Paulo, Gullane | Παραγωγοί: Leon Cakoff, Renata de Almeida, Caio Gullane, Fabiano Gullane, Debora Ivanov, Gabriel Lacerda

2012 Συμμετοχή στο Φεστιβάλ της Ρώμης, Ιταλία

2012 Συμμετοχή στο 36^ο Φεστιβάλ του Σάο Πάολο

Το *Sky Below* αποτελεί μέρος του *Mundo Invisível / Αθέατου Κόσμου*, μιας σπονδυλωτής ταινίας με θέμα την αναπαράσταση του σημερινού κόσμου μέσα από την πόλη του São Paulo, σκηνοθετημένης από δέκα διεθνούς φήμης σκηνοθέτες, τον Manoel de Oliveira, τον Wim Wenders, τον Θόδωρο Αγγελόπουλο κ.ά. Η μικρού μήκους ταινία του Θόδωρου Αγγελόπουλου υποσημειώνει με αποκαλυπτικό τρόπο τις αόρατες αντιθέσεις της πόλης. Τα λόγια ενός ιεροκήρυκα στο υπόγειο μετρό της, που εναγωνίως και παραστατικά προειδοποιεί για τις επιπτώσεις της απομάκρυνσης από τον λόγο του Χριστού, θυμίζουν τον παλμό μιας καρδιάς που μάταια προσπαθεί να δώσει ρυθμό στην ανθρώπινη ζωή. Ο απόηχός τους σβήνει σιγά σιγά, καθώς η κάμερα τον εγκαταλείπει για να αποτυπώσει πλευρές της πόλης. Τα πολύχρωμα γκράφιτι στους δρόμους αποτελούν το σκηνικό που περιβάλλει την φτώχεια, την εξαθλίωση, την αδιαφορία και αποτυπώνουν με μελαγχολικό τρόπο την απογοήτευση των ανθρώπων.

Φωτογραφικό υλικό από τις ταινίες του Θόδωρου Αγγελόπουλου θα βρείτε στο link:

<http://www.sendspace.com/file/brayj7>

Περισσότερες πληροφορίες για το έργο του Θόδωρου Αγγελόπουλου μπορείτε να βρείτε στο www.theoangelopoulos.gr

---

ΤΑΙΝΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ιερά Οδός 48 & Μεγάλου Αλεξάνδρου 134-136
(Μετρό Κεραμεικός) 104 35 Αθήνα
Τ. [\(210\) 36 09 695](tel:2103609695), 36 12 046
F. [\(210\) 3628468](tel:2103628468)
contact@tainiothiki.gr
www.tainiothiki.gr
 <http://www.facebook.com/tainiothikigr>

Βένια Βέργου

Υπεύθυνη Προβολής, Τύπου, Επικοινωνίας & ΜΜΕ

press@tainiothiki.gr, veniavergou@gmail.com

Τηλ.: 2103612046, 2103609695 (εσωτ. 0118)